

avant..!

poble: vota, resolutament, en contra de tot el que faci pudor de reacció i jesuïtisme

“verbena” política

Confusionisme, aldarull, estridències, olor sofocant de cuina barata; pols, sorolls confusos, metàl·lics, sords, acompassats, estridents, bàrbars; veus en esbojarrada confusió. Dansen les figures més diverses en al·lucinants trajectòries, ferint brutalment les absortes pupil·les. Es una barreja confosa i inquietant on es fa difícil la crítica i el retall. Si ens fos possible contemplar-ho sense que la passió enfosqués la clarividència dels sentits, i la severitat i la meditació, afavorissin un examen just i imparcial, diríem que es tracta d'un immens manicomi on després de llargs anys de letargia i inconsciència es barregen bojos i sensats i ningú sap si tancar-se o tancar al veí. ¿On és la bogeria? I la veritat? I la justícia? En la complicada i tupida, florescència d'idees, de raons, trets, rebel·lions, traidories i negacions, on trobar el nord? En el zigzaguejar al·lucinant de les tendències i els ideals, on és el camí recte?

Si poguéssim servir la més absoluta imparcialitat, resistir la temptació de prendre part en la lluita, amb quin plaer, amb quina íntima delectança, diríem a l'home senzill, pur, al veritable poble: Mira...

Veus aquesta barraca bruta, fastigosa? Es la barraca dels ensurts. Però, no temis. Si hi entréssis veuríes uns éssers desgraciats, pobres depulles humanes, que per la vil recompensa d'unes monedes, s'encarreguen d'espantar al poble; però darrera de llurs moviments ferotges no hi ha sinó l'impuls de la fam no suportada amb dignitat, ni ombra de bé. ¡Barraca dels ensurts! ¡Comunisme! No deixis enganyar-te i aprén a respectar tots els ideals dignes. El comunisme no és aquest barracot repugnant i brut, que aquest senyor esllanguit, de mandíbula prominent i ornat amb una corona oxidada, exhibeix com una amenaça. No facis cabal d'aquesta xaranga que t'invita a entrar. Fan aquest escàndol per a encantar-te i perquè, així, no sàpigues distingir la ridícula i teatralitat d'aquest antre. “Passin senyors, passin” criden amb veu rogallosa. Fixat, però, com el poble en sortir somriu burletament; ja no s'espanta ningú, sabeu bé que el comunisme no és això i penseu entre burletes i indignats que quan arribi l'hora nècia i trista de la repartidora, tota aquesta

xurma, anirà rastrerament a demanar a l'amo el mos indigne de pa mal guanyat, esglaiant a la gent... que ja no s'esglaiia.

Alerta no topis amb aquesta senyora que va tambalejant-se. No la coneixes? És la pesseta, senyora molt decent i honrada, a qui uns mals amics s'emportaven de “juerga” i està clar amb tant pujar i baixar i anar d'un costat a l'altra s'ha marejat i ara oscil·la d'una manera alarmant. Aquests que intenten calmar-la són bons amics, gent honrada; que ben aviat aconseguiran imposar-se.

Veus aquest senyor que ens ha saludat, tant atencament? Es l'ordre, un pobre senyor que si no para boig poc n'hi mancarà, doncs té cada enrabiada...! Uns barres volen suplantarlo i van per tot arreu dient: l'ordre sóc jo! l'ordre sóc jo! i mira que són les coses, aquests són els mateixos de la xaranga dels ensurts que ja no saben que fer per cridar l'atenció.

Bona nit senyora! Salut nena! Aquesta vella tan trista és una senyora vinguda a menys. Anys enrera fou molt rica, però les males companyies la perderen, es fià de gent que es deia amiga i que ben aviat la traïcionaren. Es diu República. Sortosament la filla ha fet un bon matrimoni, es maridà amb el poble a l'urna i cada dia és més ufanosa. Només hem de desitjar que l'experiència de la mare li serveixi de lliçó.

Estàs cansat? Anirem a seure en aquest casino d'ací davant. Té l'avantatge que és barat i ningú et pregunta on vas ni d'on vénis. Hi ha gent de tots colors, uns vénen amb la brillantor sublim de l'ideal, altres són gent fosca, emboscats. Uns, esplèndids pavons reals, la mirada fita al més enllà; els altres, vulgars gallines, el pic arran de terra i picotejant les sobres del galliner de l'ideal. Recorda el nom: «Derecha Republicana».

Abrigat! Creus que aquest aïret tan suau no té importància? Es l'aire de la democràcia, que sense estridències ni xiulets pavorosos, vol ficar-se a tot arreu. I a fe que ho aconseguirà. Sembla poca cosa, però així que comença a bufar de veres...

Veus aquesta senyora tan digna, austera i de posat resolt? Fa poc caminava per ací amb negra vesta separatista, perseguida i afrontada per tots, ara, en canvi, és amiga de

tots i tots la respecten. Els de la xaranga estan folls de ràbia. Té un hort meravellós i una caseta blanca prop del mar. Es Catalunya.

Alerta! dona la volta perquè sinó aniríem a passar davant la barraca de l'incògnita, la guàrdia civil, és bona gent... però hom no sap mai a què atendre's.

No sentis una oloreta de Corpus més o menys Christi? Mira: A. M. D. G. El més curiós d'aquesta barraca és que és tangencial. Saps que és una tangent? Doncs és una recta hipòcrita, no és definida, no sabem on va ni d'on ve. Aquests senyors que hi ha, són jesuïtes; és difícil dir ço que es un jesuïta, tot pot definir-se menys això perquè en la definició entraria sempre el definit. Un jesuïta és un jesuïta i res més. Sembla que ara les coses els hi van malament i estan que... cremen.

Veus aquest fum i aquesta pols? Fins fa poc eren focs d'artifici, quelcom vistós, bonic, cridaner, però sense cap eficàcia; fals, però ric en colorit.

Pulvis eris et pulvis reverteris! Quan s'acabà la pólvora i la poca que quedava no prengué, morí per sempre la llampant flamarada. Saps què significa? Monarquia.

Aquest pim-pam-pum és el de les idees, però és difícil, no hi ha qui n'endevini una.

Però això durarà poc. Ens acostem al dia feliç que sorgirà una novació. Els bojos seran a llurs cel·les i els sensats, cada ú al seu lloc. Desapareixeran les coloraines falses i ridícules i al seu lloc sorgirà el color auster de la dignitat. Mentre...

... confusionisme, aldarull, estridència, barreja confosa del bo i el dolent i... passin, senyors, passin.

C. G. LLANERAS...

Madrid.

Tots els republicans hem treballat per la República; ara són tots els catalans que han de col·laborar per l'Estatut de les nostres llibertats.